

nerne til de communale Anliggender. Den anden, at der maaskee nærmest i Byerne findes Afstillige, som ikke ønske, at Skatteansættelsen skal offentliggjøres, deels fordi de finde det ubehageligt, og deels fordi de antage, at det i visse Retninger kan være mindre gavnligt for dem. Jeg troer dog ikke efter den Erfaring, der foreligger fra Hovedstaden, at man af den Grund kan være tilbøielig til at forlade et System, som nu — hvad jeg antager dog er en meget stor Fordeel — er prøvet, og for hvis Brug der foreligger en Række Erfaringer, om man end vil see bort fra, at det at undlade Offentliggjørelse af Altes Indtægt maaskee er det Samme som at give Slip paa det bedste Middel eller et af de bedste Midler, der gives, til at faae den virkelige Indtægt frem. Af de to væsentligste Grunde, som have gjort, at dette System har været mindre vel seet, er jo den ene, Bestatningen gennem Hartkornet, fjernet, og den anden Hovedgrund, som jeg synes, det er besynderligt nok ikke er omtalt endnu, og som laa i den Veiledning, som gav Regler for Bedømmelsen af den skattepligtige Indtægt, vil ogsaa kunne afhjælpes. Jeg skal ikke under dette Afsnits Behandling videre gaae ind paa Sagen paa dette Punkt. Jeg vil endnu tilføje, at denne Sag seer saa alvorlig ud for mig, at jeg betragter den omtrent som saa, at hvis denne Lov udkommer i den Skikkelse, hvori den foreligger fra Fleertallet af Udvalget, vil det være den Lov, der meest af alle de Love, der endnu ere udkomne fra Rigsdagen, vil vække Forbittrelse, Splid og Forvirring i Befolkningen, og hvis jeg har Ret eller tildeels Ret deri, da troer jeg, at man skal betænke sig noget paa at vedtage den. Jeg skal endnu tilføje en Betragtning. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke den høitærede Minister sølte sig noget trykket ved, at man ikke her er meget tilbøielig til at vedtage nogen af samtlige de øvrige Skattemaader, som han kunde faae i Sindet at slaae ind paa, idet man engang har sat sig for, at man vil have en Indkomstskat. Hvis det er saa, seet fra Ministerens Standpunkt, at det, som det kommer an paa, er at bringe et Omslag tilveie i Stemningen, saaledes, at baade Repræsentationen og Befolkningen kunne blive mere modtagelige for de

andre Skattemaader, end det nu er Tilfældet, kunde jeg ikke anbefale et bedre Middel dertil end det Forsøg, der ligger i Fleertallets Forslag.

J. A. Hansen: Under denne Sags 1ste Behandling udtalte jeg allerede, at jeg vilde foretrække Procentstyret, fordi jeg antog, at vi i en Række af Aar vilde blive nødt til at gjentage denne Skat, medens jeg vilde have holdt paa Contingentstyret, hvis det havde været en Skat for 1 eller 2 Aar. Den samme Betragtning har jeg efter Alt, hvad jeg har hørt om Fortrinligheden af det ene eller det andet af disse Systemer, endnu den Dag idag. Den høitærede Minister forekom mig efter den sibt afgivne Erklæring dog at være i nogen Modsigelse med sig selv. Han siger nemlig: Dersom vi skulle have denne Skat vedvarende gennem en lang Række af Aar, kan jeg ikke tage mod Contingentstyret, dersom man derimod vil gjøre denne Lov til en Leilighedslov, kan jeg tage mod Contingentstyret. Men den høitærede Minister maa da udtale bestemt, om han, dersom Contingentstyret bliver vedtaget i denne Lov, og dersom den altsaa betragtes som en Leilighedslov, da troer at kunne undvære enhver ny Skattelov, naar de 2 Aar ere udløbne, thi kan han ikke det, forekommer det mig, at han ikke godt kan tage imod Loven med Contingentstyret. Naar det er hans bestemte Mening, at den forøgede Skattebyrde maa vare gennem flere Aar, at vi altsaa gennem en Række af Aar maae have hyderligere Skat gennem en Indkomstskat, ifald man vil blive staaende herved, forekommer det mig ikke at være ganske stemmende hermed, naar den høitærede Minister siger, at han kan tage imod Contingentstyret, saafremt vi ville gjøre Loven til en Leilighedslov, thi det staaer da for ham, antager jeg, at Loven, naar den nu er kommen ud, om den end ifølge sit Bogstav maa siges at være en Diebliffets eller Leilighedslov, dog ingenlunde vil blive det i Virkeligheden. Det forekommer mig derfor, at den høitærede Minister maatte sige: Da jeg gaaer ud fra, at hyderligere Skat gennem en saadan Lov maa gjælde for flere Aar, kan jeg ikke tage imod Contingentstyret. Jeg kan